

Kendelse af 24. august 2010 (J.nr. 2010-0020972)

Tilladelse til at udøve skadesforsikringsmægling ikke imødekommet.

Forsikringsformidlingslovens § 7, stk. 1, nr. 2, § 9, stk. 2, og § 9, stk. 4.

(Lise Høgh, Ingrid Henriksen og Jan Uffe Rasmussen)

Ved skrivelse af 28. december 2009 har K klaget over, at Finanstilsynet ved skrivelse af 10. december 2009 har afslået en ansøgning om tilladelse til at udøve skadesforsikringsmægling efter forsikringsformidlingslovens § 9, stk. 4.

Sagens omstændigheder:

I Finanstilsynets afgørelse af 10. december 2009 hedder det:

"...

Finanstilsynet har behandlet Deres ansøgning af den 17. november 2009 vedrørende tilladelse til som ansat i A A/S at udøve skadesforsikringsmægling i medfør af § 4, stk. 2, jf. § 9, stk. 4 i lov om forsikringsformidling, jf. lovbekendtgørelse nr. 930 af 18. september 2008.

Med Deres ansøgning har De vedlagt dokumentation for, at De har gennemført en cand.merc.jur. uddannelse fra Handelshøjskolen i Århus.

De har endvidere i Deres ansøgning angivet, at De har været ansat i B S.A. i perioden 2004-2007 og som underdirektør ved A A/S siden 2007.

Finanstilsynet kan ikke på det nuværende grundlag give Dem tilladelse som skadesforsikringsmægler i henhold til § 7, stk. 1, nr. 2, jf. § 9, stk. 2 i lov om forsikringsformidling.

Baggrunden for Finanstilsynets afslag er, at De endnu ikke har erhvervet tilstrækkelig praktisk erfaring som ansat i forsikringsbranchen til at kunne tilrettelægge og gennemføre forsikringsmægling på betryggende vis.

For så vidt angår Deres teoretiske uddannelse finder Finanstilsynet, at disse teoretiske kompetencer er tilstrækkelige til at opfylde de teoretiske krav i uddannelsesbekendtgørelsen, jf. bekendtgørelse nr. 825 af 3. juli 2007 om forsikringsformidlers uddannelse.

..."

I klageskrivelsen af 28. december 2009 har K anført blandt andet:

"Finanstilsynet har den 10. december 2009 givet afslag på ansøgning om tilladelse til at udøve skadesforsikringsmægling i medfør af § 4, stk. 2, jf. § 9 stk. 4 i lov om forsikringsformidling med den begrundelse, at ansøger ikke har erhvervet tilstrækkelig praktisk erfaring i forsikringsbranchen.

Ansøger vil på baggrund heraf gerne anmode erhvervsankenævnet om en stillingtagen til, hvorvidt dispensation kan gives, idet afslag på baggrund af "ikke tilstrækkelig praktisk erfaring fra forsikringsbranchen" alene henviser til antal år ansøger har været beskæftiget i forsikringsbranchen og ikke til opgavernes karakter og den praktiske erfaring, der derigennem er opnået.

Ansøger har 5 års erhvervserfaring fra forsikringsbranchen og vil gerne redegøre for, hvilke opgaver ansøger varetager i det daglige, da det er ansøgers overbevisning, at opgavernes karakter og det faglige niveau i opgaverne understøtter og bekræfter, at ansøger er i stand til fuldt ud at kunne tilrettelægge og gennemføre forsikringsmægling på betryggende vis.

I den tillæggsdokumentation, der er vedlagt dispensationsansøgningen, er de opgaver, der varetages af ansøger specificeret i punktform. A er organiseret således, at det daglige kundeansvar ligger hos forsikringsmæglere fordelt på kundesegmenter. Hver kunde i A har således en kundeansvarlig forsikringsmægler tilknyttet.

A har herudover en række specialistgrupper, der har til formål at sikre at, både rådgivningen om kundens risiko og forsikringsdækning heraf varetages på et højt fagligt niveau til gavn for kunden. Ansøger har ansvaret for den ene af disse grupper og varetager som en del af specialistfunktionen A's faglige udvikling og interne efteruddannelse af A's forsikringsmæglere.

På de største kunder med internationale aktiviteter, så som ..., ..., ..., ... og ... etc. er det ansøger, der "primus motor" for blandt andet udarbejdelse af risikoanalyser, forhandling og udarbejdelse af forsikringsvilkår, udarbejdelse af udbudsmateriale, samt styring og tilrettelæggelse af udbudsprocessen i samarbejde med den kundeansvarlige forsikringsmægler.

Herudover er ansøger den løbende sparringspartner for den kundeansvarlige forsikringsmægler i forbindelse med den daglige kundedrift. Det er endvidere ansøgers opgave at sikre optimal programstruktur og overholdelse af "compliance regler" i forbindelse med globale forsikringsprogrammer f.eks. lokal forsikringspligt og præmieskatteafregning.

Ansøgers daglige opgaver omfatter derfor naturligt, alle de forhold en forsikringsmægler beskæftiger sig med og skal være bekendt med, dog uden at have det egentlige "account ansvar", da denne funktion i A alene kan varetages af en godkendt forsikringsmægler.

Ansøger har ifølge Finanstilsynet via sin kandidatgrad som Cand.merc.jur opnået tilstrækkelig teoretisk viden til at opfylde de teoretiske krav for at kunne udøve forsikringsmægling.

Baseret på ovenstående redegørelse samt de i dispensationsansøgningen beskrevne arbejdsopgaver, er det ansøgers overbevisning, at den praktiske erfaring, ansøger har opnået via en underwriting-stilling i et stort internationalt forsikringselskab samt de daglige opgaver og det faglige ansvar ansøger har i A, er kvalificerende og fuldt ud tilstrækkelig og dækkende for at kunne udføre forsikringsmægling på betryggende vis.
..."

I anledning af klagen har Finanstilsynet i en redegørelse af 1. marts 2010 udtalt:

"...

2. Retlig baggrund

Det følger af § 4 i lov om forsikringsformidling, jf. lovbekendtgørelse nr. 930 af 18. september 2008, at virksomheder og ansatte, der udøver forsikringsmæglervirksomhed, skal have tilladelse hertil af Finanstilsynet. Tilladelsen skal sikre, at forsikringsmæglererhvervet udøves af virksomheder og ansatte, der over for Finanstilsynet kan dokumentere at leve op til de krav, som loven stiller, herunder bl.a. krav om egnethed og hæderlighed, uddannelse mv.

Ifølge lovens § 9, stk. 2, skal personer, som søger om tilladelse som forsikringsmægler, besidde en teoretisk uddannelse og praktisk kunnen om forsikringsmæglervirksomhed.

Finanstilsynet har i bekendtgørelse nr. 825 af 3. juli 2007 om forsikringsformidlers uddannelse (uddannelsesbekendtgørelsen) fastsat nærmere krav til en forsikringsmæglers teoretiske og praktiske kunnen.

Forsikringsmægleruddannelsen er en erhvervsrettet deltidsuddannelse, der kan udbydes af uddannelsesinstitutioner, der udbyder en uddannelse, der giver deltagerne de i uddannelsesbekendtgørelsen beskrevne teoretiske kompetencer inden for livs/og eller skadesforsikringsmægling.

Uddannelsen som forsikringsmægler består af såvel en teoretisk som praktisk del.

3. Finanstilsynets hidtidige dispensationspraksis

Finanstilsynet kan, jf. lovens § 9, stk. 4, give tilladelse til personer, uanset om personen opfylder uddannelseskravene i § 9, stk. 1 og 2, samt regler fastsat i medfør heraf (uddannelsesbekendtgørelsen).

Lovens § 9, stk. 4, åbner, jf. bemærkningerne til bestemmelsen, mulighed for at give tilladelse til en person, som har en anden teoretisk og praktisk uddannelse, der bedømmes at kunne ligestilles med de krav, der er fastsat i medfør af § 9, stk. 2. Finanstilsynets mulighed for at give tilladelse i medfør af § 9, stk. 4, sker efter en konkret vurdering af ansøgerens samlede forhold. ...

Finanstilsynet anlægger generelt en restriktiv praksis for dispensationer efter § 9, stk. 4, idet lovgivers intention om at styrke forsikringsmæglererhvervets uddannelsesmæssige kompetencer tillægges betydelig vægt, ikke mindst af hensyn til beskyttelsen af kundens interesser.

For at komme i betragtning til en tilladelse i henhold til § 9, stk. 4, fordrer det efter bemærkningerne til bestemmelsen, at man eksempelvis har en anden uddannelsesmæssig baggrund, som har givet ansøger en tilstrækkelig teoretisk viden og indsigt inden for forsikringsmægling.

Finanstilsynet har endvidere lagt til grund ved vurderingen om en mulig dispensation, at tidligere ansættelser i forsikringsbranchen ikke kan erstatte den manglende teoretiske uddannelse efter uddannelsesbekendtgørelsen.

Den stramme praksis har som baggrund et ønske – også fra forsikringsmæglernes egne interesseorganisationer – om at højne erhvervets uddannelsesniveau.

4. Erhvervsankenævnets kendelser af 27. marts 2009

Erhvervsankenævnet afsagde i 2009 kendelse i to sager, hvor klagerne havde fået afslag fra Finanstilsynets på ansøgning om tilladelse som forsikringsmægler. Finanstilsynet havde i begge sager vurderet, at ansøgerne ikke opfyldte kravene i lovens § 9, stk. 4, til at få dispensation.

...

De to personer fik afslag på deres dispensationsansøgninger, fordi de efter Finanstilsynets vurdering ikke opfyldte kravet i lovens § 9, stk. 4, om at besidde en anden teoretisk uddannelse, som kunne ligestilles med den teoretiske forsikringsmægleruddannelse i uddannelsesbekendtgørelsens § 3, nr. 1, jf. § 4.

Hverken en uddannelse som cand. jur. eller eksamineret assurandør kunne efter Finanstilsynets vurdering ligestilles med de teoretiske kompetencer, som opnås ved at gennemføre den teoretiske forsikringsmægleruddannelse.

Der var i disse sager ikke spørgsmål om, at de pågældende ansøgere opfyldte kravet i uddannelsesbekendtgørelsens § 3, nr. 2, om at have erhvervet praktisk kendskab til forsikringsmægling ved 2 års ansættelse på fuld tid i en forsikringsmæglervirksomhed, et forsikringsselskab eller ved anden beskæftigelse, hvor tilsvarende kundskaber er erhvervet. De pågældende havde begge været ansat i forsikringsbranchen i henholdsvis 16 og 29 år og derefter i en forsikringsmæglervirksomhed i henholdsvis 7 og 4 år.

Det var imidlertid Finanstilsynets vurdering, at hverken langvarig ansættelse i forsikringsbranchen eller forsikringsmæglerbranchen eller arbejdsgiverens erklæring om den pågældendes praktiske kompetencer, kan erstatte den manglende teoretiske uddannelse.

I de pågældende klagesager fandt ankenævnet:

”efter en konkret bedømmelse af klagernes samlede forhold, at disse kan ligestilles med de krav, der er fastsat i medfør af lovens § 9, stk. 2, og at klagerne derfor bør gives tilladelse til at være forsikringsmægler, jf. forsikringsformidlingslovens § 9, stk. 4.”

Finanstilsynet har efterfølgende meddelt de pågældende den ansøgte dispensation.

5. Finanstilsynets reviderer dispensationspraksis

Finanstilsynet har som konsekvens af de afsagte kendelser fra ankenævnet revurderet den hidtidige dispensationspraksis.

Finanstilsynet har på hjemmesiden offentliggjort afgørelse af 23. maj 2008 i de to sager, der ændres af Erhvervsankenævnet den 27. marts 2009

I disse to sager havde ansøgerne henholdsvis en samfundsfaglig akademisk uddannelse og en uddannelse som eksamineret assurandør.

Ansøgerne havde samtidig været ansat i forsikringsbranchen i en længere årrække og havde ligeledes på ansøgningstidspunktet været ansat i en forsikringsmæglervirksomhed i en årrække.

Finanstilsynet har efterfølgende modtaget 23 dispensationsansøgninger.

I disse sager har Finanstilsynet meddelt 13 tilladelser og 10 afslag på dispensation.

Finanstilsynet har i disse sager fulgt de retningslinjer for behandling af denne type ansøgninger, som kan udledes af ankenævnets afgørelser. Det præciseres, at afgørelse træffes efter en konkret vurdering i den enkelte sag.

Det fremgår af ankenævnets afgørelser, at der skal foreligge en situation, hvor ansøgers "anden relevante " teoretiske uddannelse er suppleret med en ganske langvarig ansættelse i forsikringsbranchen/ forsikringsmæglerbranchen, hvor de specifikke forsikringstekniske kompetencer og forsikringsmægling i praksis, erhverves.

Der skal således en kombination til af en relevant teoretisk uddannelse sammenholdt med en langvarig ansættelse i branchen, der anses tilstrækkelig til at kunne kompensere for at ansøgers teoretiske uddannelse ikke indeholder de specifikke forsikringstekniske elementer, som er indeholdt i forsikringsmægleruddannelsen.

Ved afgørelserne lægger Finanstilsynet vægt på, om ansøgers teoretiske samfundsfaglige uddannelse er af en sådan karakter, at den sammenholdt med en langvarig beskæftigelse i forsikringsbranchen og forsikringsmæglerbranchen samlet set vurderes, at kunne ligestilles med forsikringsmægleruddannelsens teoretiske og praktiske indhold, således at ansøger derfor vurderes at kunne varetage sit hverv over for kunden på betryggende vis.

6. Finanstilsynets vurdering og bemærkninger til klagerens anbringender

Finanstilsynet finder ikke, at klager opfylder betingelserne for at få tilladelse som forsikringsmægler hverken efter § 9, stk. 2, eller § 9, stk. 4. Finanstilsynet fastholder derfor afslag på klagers ansøgning.

3.1. Tilladelse meddelt jf. § 9, stk. 2, i lov om forsikringsformidling

Det er Finanstilsynets praksis, at der ikke meddeles tilladelse til personer, der ansøger om tilladelse efter lovens § 9, stk. 2, hvis personen ikke kan fremlægge bevis for bestået forsikringsmæglereksamen og samtidig dokumenterer den fornødne ansættelse i et forsikringsselskab eller forsikringsmæglervirksomhed.

3.2. Tilladelse meddelt jf. § 9, stk. 4, i lov om forsikringsformidling

I overensstemmelse med den reviderede dispensationspraksis har Finanstilsynet vurderet om klagers teoretiske og praktiske baggrund kan medføre en tilladelse efter § 9, stk. 4.

...

Finanstilsynet har i sin afgørelse af 17. november 2009 taget konkret stilling til om klagers teoretiske baggrund som cand. merc. jur. sammenholdt med varigheden af klagers ansættelse i såvel forsikringsbranchen i 2,5 år og som ansat i forsikringsmæglerbranchen i 2,5 år vurderes tilstrækkeligt til at begrunde en dispensation.

Det fremgår af afgørelsen, at Finanstilsynet ikke finder grundlag for at give dispensation efter § 9, stk. 4.

Finanstilsynet lægger vægt på, at det af ankenævnets afgørelser fremgår, at en ansøgers samlede forhold skal vurderes i forhold til, om disse forhold kan ligestilles med kravene til såvel teoretisk som praktisk viden om

forsikringsmægling, som fremgår af uddannelsesbekendtgørelsen.

Finanstilsynet har foretaget en sådan vurdering.

Klager har i ansøgningen oplyst at have bestået cand. merc. jur. eksamen. Efter Finanstilsynets dispensationspraksis vil denne uddannelse kunne ligestilles med den teoretiske del af forsikringsmægleruddannelsen. Finanstilsynets praksis forudsættes imidlertid, at denne teoretiske uddannelse er suppleret med viden om de teoretiske forsikringstekniske elementer og praktisk erfaring om forsikringsmægling, som erhverves ved en langvarig ansættelse i et forsikringsselskab eller forsikringsmæglervirksomhed.

Finanstilsynet finder ikke, at klager ved sin ansættelse 2,5 år i et forsikringsselskab eller ved sin ansættelse i 2,5 år i en forsikringsmæglervirksomhed har opnået en sådan samlet erfaring. Den af klagers arbejdsgiver udstedte erklæring om klagers praktiske kompetencer kan i denne forbindelse ikke tillægges afgørende vægt.

Når ansøger ikke har gennemført den krævede teoretiske uddannelse som forsikringsmægler, som indeholder specifikke forsikringstekniske kompetencer, men derimod en anden mere generel teoretisk uddannelse, skal der en langvarig ansættelse i forsikringsselskaber og forsikringsmæglervirksomheder til, for at beherskelse af de specifikke forsikringstekniske kompetencer kan anses for opnået.

..."

Klager er ikke fremkommet med yderligere bemærkninger.

Ankenævnet udtaler:

I henhold til forsikringsformidlingslovens § 7, stk. 1, nr. 2, er Finanstilsynets tilladelse til at udøve forsikringsmæglervirksomhed betinget af, at ansøger opfylder de fastsatte krav til teoretisk uddannelse og praktisk kunnen vedrørende forsikringsmæglervirksomhed, jf. lovens § 9, stk. 2. Af samme lovs § 9, stk. 4, fremgår imidlertid, at Finanstilsynet kan give tilladelse til at være forsikringsmægler til personer, uanset at disse ikke opfylder betingelserne i lovens § 9, stk. 2.

Af bemærkningerne til § 9, stk. 4, (lovforslag L 141 2003/2004) fremgår blandt andet:

"Stk. 4 viderefører endvidere den gældende mulighed for, at Finanstilsynet kan undtage fra de fastsatte krav til uddannelse. En person kan få tilladelse, såfremt den pågældende har en anden teoretisk og praktisk uddannelse, der bedømmes at kunne ligestilles med de krav, der i medfør af stk. 2 er fastsat. Finanstilsynets mulighed for at give tilladelse til personer skal ske efter en konkret bedømmelse af personens samlede forhold. Ved afgørelsen vil Finanstilsynet bl.a. lægge vægt på, om personen vil kunne varetage sit hverv over for kunden på betryggende vis. I vurderingen vil blandt andet indgå, om ansøgeren ved langvarig ansættelse i flere forskellige forsikringsselskaber og forsikringsmæglervirksomheder eller i andre virksomheder, hvor ansøgeren har arbejdet med forsikring, har haft arbejdsopgaver, som ligger tæt op ad de arbejdsopgaver, som en forsikringsmægler varetager. Ansøgeren skal således have beskæftiget sig med direkte kundebetjening. Der vil desuden blive lagt vægt på, om ansøgeren har en uddannelsesmæssig baggrund, som har givet denne en tilstrækkelig forsikringsmæssig viden og indsigt. I uddannelsen som eksamineret erhvervsassurandør ligger eksempelvis en del moduler, som er fælles med modulerne på en egentlig uddannelse som forsikringsmægler, og denne uddannelse kan derfor i det konkrete tilfælde give grundlag for dispensation, hvis de øvrige forudsætninger er opfyldt.

Der kan også blive tale om dispensation, hvis personen har en anden teoretisk og praktisk uddannelse, som modsvarer de krav, der stilles til forsikringsmægleres uddannelse. Det kunne være en advokat eller revisor, som ønsker tilladelse til at udøve forsikringsmæglervirksomhed, og som kan dokumentere, at den pågældende gennem praktisk erfaring og relevant efteruddannelse må antages at være på et uddannelsesniveau, der kan sidestilles med det, der kræves efter forsikringsmægleruddannelsen."

Erhvervsankenævnet tiltræder efter en konkret bedømmelse af K's samlede forhold, at hun ikke er meddelt tilladelse

til at udøve skadesforsikringsmægling i henhold til forsikringsformidlingslovens § 9, stk. 4. K's cand.merc.jur-embedseksamen sammenholdt med det i hendes CV oplyste efteruddannelsesforløb er således ikke en uddannelsesmæssig baggrund, som i kombination med hendes relevante praktiske baggrund med ansættelse ca. 2,5 år i forsikringsselskabet B S.A samt ca. 2,5 år i forsikringsmægler-virksomheden A A/S kan sidestilles til forsikringsmægleres teoretiske uddannelse, eller som giver hende den tilstrækkelige forsikringsmæssige viden og indsigt.

Ankenævnet stadfæster derfor Finanstilsynets afgørelse af 10. december 2009.